

Knjiga proroka Daniela - broj dvadeset i šest

Sedam vremena Nabukodonozorovih: proročka tapiserija koja razotkriva poganstvo, papinstvo i Sjedinjene Američke Države

Jeff Pippenger
2023-12-21

Simbol Nabukodonozora u četvrtom poglavlju zadivljujuć je. Njegovih „sedam vremena” predočavalo je vremenska razdoblja tijekom kojih su poganstvo (svagdašnja žrtva) i papinstvo (prijestup pustoši) gazili Svetište i vojsku.

Tada začuh jednoga sveca gdje govori; i drugi svetac reče onomu određenom svecu koji govoraše: Dokle će trajati viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o prijestupu pustoši, da se i Svetište i vojska predaju gaženju? Daniel 8:13.

Gaženje „i Svetišta i vojske“, zabilježeno u trinaestom retku, predstavlja „sedam vremena“ koja su bila posljednja od dvaju Božjih gnjevova; a Nabukodonozorovih „sedam vremena“ predstavlja „sedam vremena“ koja su bila prva od Božjih gnjevova, no oba su proročki prikazana kao ista linija.

I razapet ću nad Jeruzalemom uže Samarije i visak doma Ahabova; i obrisat ću Jeruzalem kao što čovjek briše zdjelu, brišući je i okrećući je naopako. 2. Kraljevima 21,13.

Osmo poglavlje Daniela, i trinaesti redak, govori o drugoj liniji Božjih gnjevova, kako su bili navučeni na južno kraljevstvo Judino, počevši od 677. pr. Kr. Nebukadnezarovih „sedam vremena“ predstavlja liniju prve Božje srdžbe, kako je bila navučena na sjeverno kraljevstvo Izraelovo, počevši od 723. pr. Kr. Nebukadnezarovih „sedam vremena“ predstavlja tisuću dvjesto i šezdeset godina tijekom kojih je poganstvo gazilo Svetište i vojsku, nakon čega je uslijedilo tisuću dvjesto i šezdeset godina tijekom kojih je papinstvo gazilo Svetište i vojsku.

Papizam je jednostavno poganstvo prekriveno ispoviješću kršćanstva. Takoreći „kršteno poganstvo“. U katolicizmu nema ničega što predstavlja Krista ili kršćanstvo. Svijet je tu činjenicu upoznao u povijesti mračnoga srednjega vijeka, ali je od 1798. godine svijet zaboravio. Papinstvo ima isto srce kao i poganstvo. Religija i obredi tih religija istovjetni su. Nabukodonozorov sud od „sedam vremena“ sastojao se u tome da mu je bilo dano srce zvijeri. Srce zvijeri koje mu je bilo dano bilo je srce koje je predstavljalo religiju poganstva, bilo da je to bilo otvoreno poganstvo ili prikriveno poganstvo u obliku katolicizma. Sestra White utvrđuje da je zmaj u Otkrivenju dvanaest Sotona, ali u drugotnom smislu to je poganski Rim.

„Dakle, premda zmaj prvenstveno predstavlja Sotonu, on je, u drugotnom smislu, simbol poganskoga Rima.“ Velika borba, 439.

Zvijer kojega je Nabukodonozor predstavljao tijekom „sedam vremena“ bio je zmajeva zvijer tijekom tisuću dvjesto šezdeset dana, a zatim zvijer katolicizma tijekom još tisuću dvjesto šezdeset dana. Na kraju tih dana Nabukodonozor je simbol Sjedinjenih Američkih Država, koje su u

konačnici lažni prorok. Proročki je Nabukodonozor predstavljao zmaja, zvijer i lažnog proroka, koji su trostruke sile što sačinjavaju duhovni Babilon i koje vode svijet u Armagedon. Nabukodonozor predstavlja doslovni Babilon, i čineći tako bio je uporabljen kao simbol svih triju sila koje sačinjavaju duhovni Babilon posljednjih dana.

Kako bismo prepoznali upravo utvrđenu simboliku, važno je najprije smjestiti Nabukodonozora u 1798. godinu, kada je njegovo kraljevstvo obnovljeno na kraju „sedam vremena”. Ustanovit ćemo taj putokaz u četvrtom poglavlju Daniela prije nego što počnemo sustavnije prolaziti kroz to poglavlje.

U „vrijeme svršetka“ 1798. godine knjiga proroka Daniela bila je otpečaćena, te je tada ispunila svoju svrhu pružajući sve veću svjetlost koja će iskušati, pročistiti i iznjedrati dvije skupine štovatelja. Otpečaćenje knjige proroka Daniela označava početak trostupanjskog procesa kušnje, utemeljenog na istinama otkrivenima u to vrijeme.

I reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i okušati; a bezbožnici će činiti bezbožno; i nitko od bezbožnika neće razumjeti; ali razumni će razumjeti. Daniel 12,9.10.

Proročka svrha otpečaćenja knjige koja se sastoji od knjige proroka Daniela i knjige Otkrivenja jest iskušati naraštaj koji je živ tijekom povijesti u kojoj je ta knjiga otpečaćena. U dvanaestom poglavlju Daniela prepoznaju se tri vremenska proročanstva. Prvo je tisuću dvjesto šezdeset godina tijekom kojih je sila svetoga naroda trebala biti raspršena.

A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tumarati amo-tamo i znanje će se umnožiti. Tada ja, Daniel, pogledah, i gle, stajala su druga dvojica, jedan s ove strane obale rijeke, a drugi s one strane obale rijeke. I jedan reče čovjeku odjevenu u lanene haljine, koji bijaše nad vodama rijeke: Dokle će trajati svršetak ovih čudesa? I čuh čovjeka odjevena u lanene haljine, koji bijaše nad vodama rijeke, kad podiže svoju desnicu i svoju lijevicu k nebu te se zakle Onim koji živi do vijeka da će to biti za vrijeme, vremena i pola vremena; i kad dovrši raspršiti silu svetoga naroda, sve će se ovo svršiti. Daniel 12:4–7.

Druga dva proročka razdoblja u dvanaestom poglavlju jesu tisuću dvjesto devedeset dana i tisuću tristo trideset i pet dana.

I ja čuh, ali ne razumjeh; tada rekoh: Gospodaru moj, kakav će biti svršetak ovomu? A on reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, i ubijeliti, i okušati; a bezbožnici će bezbožno postupati; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti; ali će mudri razumjeti. I od vremena kad se ukine svagdašnja žrtva i postavi grozota pustoši, bit će tisuću dvjesto i devedeset dana. Blago onomu koji čeka i dočeka tisuću trista i trideset i pet dana. Daniel 12:8–12.

U ovim se recima dvaput spominje i određuje „vrijeme svršetka“ kao trenutak kada će Danielove riječi biti otpečaćene. Riječi koje su predmet otpečaćivanja u „vrijeme svršetka“ jesu tri proročka razdoblja od tisuću dvjesto i šezdeset (vrijeme, vremena i pola vremena), tisuću dvjesto i devedeset te tisuću tristo i trideset i pet. Dva od ta tri razdoblja određena su kao „dani“. Dva od ta tri završila

su 1798. godine, a treće je završilo na samom kraju 1843. godine. Upravo je na samom kraju 1843. godine, jer redak kaže: „blago onomu koji čeka i dođe do...”

Riječ „dolazi” znači dotiče. Blagoslovljen je, dakle, onaj koji čeka i također dotiče prvi dan 1844. Vrijeme odgađanja iz prispodobe o deset djevica započelo je pri prvom razočaranju u milleritskoj povijesti, a to je razočaranje došlo upravo posljednjega dana 1843., i upravo posljednji dan 1843. dotiče upravo prvi dan 1844. Blagoslov čekanja započeo je kada je vrijeme odgađanja započelo pri prvom razočaranju.

U ovim se redcima ima još mnogo toga što treba obraditi, ali pitanje koje ovdje razmatramo jest proročka uloga Daniela. Svrha knjige Danielove, koju Daniel predstavlja u tom odlomku, jest proizvesti trostupanjski proces kušnje kada knjiga bude otpečaćena. Danielu je bilo rečeno da ide svojim putem do vremena svršetka, kada je knjiga trebala biti otpečaćena. Zaključak poglavlja naglašava što će se dogoditi kada nastupi vrijeme svršetka.

A ti idi svojim putem do svršetka; jer ćeš počivati i stajati u svojoj baštini na svršetku danâ.
Daniel 12,13.

Knjiga proroka Daniela trebala je stajati na svome mjestu na svršetku Danielovih proročkih dana.

„Kada Bog nekomu čovjeku povjeri osobito djelo koje treba izvršiti, on treba stajati na svojem dijelu i na svojem mjestu kao što je stajao Daniel, spreman odazvati se Božjemu pozivu, spreman ispuniti Njegovu namjeru.” Manuscript Releases, svezak 6, 108.

U vrijeme svršetka 1798. godine Daniel je stajao na svojem mjestu, što je u trinaestom retku izraženo kao „na svršetku dana”. Završetak Nebukadnezarova progonstva od „sedam vremena” označava 1798. godinu, jer je ono završilo „na svršetku dana”.

A na svršetku onih dana ja, Nabukodonor, podigoh oči svoje k nebu, i razum se moj vrati k meni, te blagoslovih Svevišnjega, i hvalih i častih Onoga koji živi do vijeka, čija je vlast vječna vlast, i čije je kraljevstvo od koljena do koljena. I svi stanovnici zemlje smatraju se ništavnima; i on postupa po volji svojoj među vojskom nebeskom i među stanovnicima zemlje; i nema nikoga tko bi mogao zadržati ruku njegovu ili mu reći: Što to činiš? U isto se vrijeme razum moj vrati k meni; i radi slave kraljevstva mogega vratiše mi se čast i sjaj moj; i savjetnici moji i velikaši moji potražiše me; i bijah učvršćen u kraljevstvu svojem, i izvrsno veličanstvo bi mi pridodano. Sada ja, Nabukodonor, hvalim i uzvisujem i častim Kralja nebeskoga, čija su sva djela istina, i putovi njegovi sud; a one koji hode u oholosti kadar je poniziti. Daniel 4:34–37.

Izraz „svršetak dana” predstavlja vrijeme svršetka 1798. godine. Tada je Nabukodonor bio utvrđen u svom kraljevstvu, koje više nije bilo povijest zvijeri poganstva i papinstva. U toj točki Nabukodonor je predstavljao potpuno obraćena čovjeka, i time je predstavljao zemaljsku zvijer biblijskog proroštva koja je počela vladati 1798. godine, te je započela kao janje, premda joj je bilo određeno da naposljetku progovori kao zmaj. On predstavlja zemaljsku zvijer koja će vladati sedamdeset simboličnih godina u ispunjenju Izaije dvadeset i tri, kao što je njegovo doslovno kraljevstvo vladalo sedamdeset doslovnih godina. Simbolika je „nepropusna”.

Nebukadnezar predstavlja proročku poveznicu između triju sila prikazanih u Otkrivenju, u dvanaestom i trinaestom poglavlju. Ondje su one označene kao zmaj, zvijer iz mora i zvijer iz zemlje. U Otkrivenju 16 označene su kao tri sile koje vode svijet u Armagedon. Nebukadnezarovih „sedam vremena” povezuje sve tri te zvijeri, jer doslovni Babilon predočava duhovni Babilon, a ista proročka linija koja se nalazi u Knjizi proroka Daniela preuzeta je u knjizi Otkrivenja, jer se te dvije knjige međusobno dovode do savršenstva.

Nebukadnezar predstavlja 1798. godinu kao proročku poveznicu između zmaja, Zvijeri i lažnog proroka. Godina 1798. bila je „vrijeme svršetka” za poruku prvoga anđela i mileritsku povijest. William Miller bio je naveden da svu svoju proročku strukturu postavi na svoje prepoznavanje zmaja kao poganstva i Zvijeri kao katolicizma, ali nije vidio Sjedinjene Države kao Zvijer iz zemlje i lažnog proroka. Mogao je vidjeti povijest prije „vremena svršetka” 1798. godine, ali budućnost je još uvijek bila budućnost. U „vrijeme svršetka” 1989. godine tada će sve tri sile biti prepoznate.

Otpećaćivanje proročkog prepoznavanja zmaja i Zvijeri godine 1798. predstavljeno je rijekom Ulaj iz sedmog, osmog i devetog poglavlja. Otpećaćivanje proročkog prepoznavanja zmaja, Zvijeri i lažnog proroka godine 1989. predstavljeno je rijekom Hiddekel iz desetog, jedanaestog i dvanaestog poglavlja. Nabukodonozor predstavlja pokret prvoga anđela koji je došao 1798. godine, te je pralik Baltazara, koji predstavlja pokret trećega anđela koji je došao 1989. godine. Iz toga razloga Nabukodonozorov drugi san, u četvrtom poglavlju, predstavlja poruku prvoga anđela.

Nabukodonozorovih „sedam vremena” završilo je „u vrijeme svršetka” 1798. godine, dolaskom opominjuće poruke o sudu koji će doći. Na „svršetku dana” on je obraćen čovjek, te tako predstavlja republikanski rog zvijeri iz zemlje, kad je bio jagnjetu sličan. Istodobno predstavlja i filadelfijski protestantski rog zvijeri iz zemlje.

Kao prvi kralj Babilona, on predoznačuje Belšasara, posljednjega kralja Babilona. Njegov je sud bio predoznačen sudom nad Nimrodom te je zauzvrat predoznačavao sud nad Belšasarom. Njegov je sud predstavljao otvaranje istražnoga suda 22. listopada 1844.

Kralj Nabukodonozor svim pucima, narodima i jezicima koji prebivaju po svoj zemlji: neka vam se umnoži mir. Nađoh za dobro obznaniti znamenja i čudesa što ih je Svevišnji Bog učinio prema meni. Kako su velika njegova znamenja! i kako su silna njegova čudesa! njegovo je kraljevstvo kraljevstvo vječno, i njegova je vlast od naraštaja do naraštaja. Ja, Nabukodonozor, bijah spokojan u svojoj kući i napredovah u svojoj palači; usnuh san koji me uplaši, i misli na mojoj postelji i viđenja moje glave uznemiriše me. Daniel 4:1–5.

San je prestrašio Nabukodonozora, a simbolika sna predstavlja vječno evanđelje prvoga anđela, koje ljudima zapovijeda da se „boje Boga”.

I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, imajući vječno evanđelje da ga navijesti onima koji prebivaju na zemlji, i svakomu narodu i plemenu i jeziku i puku, govoreći snažnim glasom: Bojte se Boga i podajte mu slavu, jer je došao čas njegova suda; i poklonite se Onomu koji je načinio nebo i zemlju i more i izvore voda. Otkrivenje 14,6. 7.

Vječno evanđelje trostupanjska je poruka; prvi stupanj, kako je prikazan u prvom anđelu, jest bojati se Boga; drugi stupanj jest dati mu slavu; a treći je prikazan časom njegova suda. „Slava“ predstavlja karakter, a drugo „siđimo“ u izvještaju o Nimrodovoj pobuni mjesto je gdje je ispitan karakter grada i kule. To je bio istražni sud. Spoj Crkve i države slika je Zvijeri, a Nimrodov drugi korak sastojao se u očitovanju slike Zvijeri, no drugi stupanj vječnoga evanđelja proizvodi proslavljanje Božjega karaktera, a ne Nimrodova.

Nebukadnezarov strah simbol je prve kušnje, kao što je to bio i Danielov izbor da ne jede babilonsku hranu, jer se Daniel bojao Boga. Prvi je anđeo došao u povijesti 1798. godine, a potom je bio osnažen 11. kolovoza 1840. Nebukadnezarov san smješta dolazak prve poruke u vrijeme svršetka 1798. godine.

Usnio sam san koji me uplašio, i misli na mojoj postelji te viđenja moje glave uznemirivala su me. Zato izdadoh naredbu da dovedu pred me sve mudrace babilonske da mi obznane tumačenje sna. Tada pristupiše vrači, zvjezdari, Kaldejci i gatar; i ispriповjedih im san, ali mi ne obznaniše njegovo tumačenje. Ali naposljetku dođe pred me Daniel, kojemu je ime Beltešacar, prema imenu mojega boga, i u kojemu je duh svetih bogova; i pred njim ispriповjedih san, govoreći: O Beltešacare, poglavaru vraća, jer znam da je u tebi duh svetih bogova i da te nikakva tajna ne smućuje, kaži mi viđenja sna koji sam vidio i njegovo tumačenje. Daniel 4:5–9.

Dolazak prve poruke u vrijeme svršetka 1798. godine, što je predstavljeno Nabukodonozorovim strahom, označava trenutak kada je knjiga proroka Daniela trebala biti otpečaćena.

A ti, Danijele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tumarati amo-tamo i znanje će se umnožiti. ... I reče: Idi svojim putem, Danijele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i biti okušani; a bezbožnici će bezbožno činiti; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti, ali će mudri razumjeti. Daniel 12,4. 9. 10.

Kada je knjiga proroka Daniela bila otpečaćena „u vrijeme svršetka“, ljudi su bili pozvani da dođu i istraže porast spoznaje, a taj je poziv naposljetku proizveo dvije skupine štovatelja. Jedna skupina nije mogla razumjeti, a druga je mogla. Mudraci Babilona, predstavljeni kao „vračari, zvjezdoznanci, Kaldejci i gatalci“, nisu mogli razumjeti, ali Daniel je razumio. Babilonski „mudraci“ nisu mogli razumjeti te stoga predstavljaju opake. Daniel je predstavljao mudre.

Nastavit ćemo četvrto poglavlje Daniela u sljedećem članku.

„Oni koji su nevjerni u Božjem djelu oskudijevaju načelnošću; njihove pobude nisu takve naravi da bi ih navele da pod svim okolnostima izaberu ono što je pravo. Božji sluge trebaju u svako doba osjećati da su pod okom svojega Gospodara. Onaj koji je promatrao svetogrđansku gozbu Belšazarovu prisutan je u svim našim ustanovama, u trgovačkoj pisarnici, u privatnoj radionici; i bestjelesna ruka jednako sigurno bilježi vaše zanemarivanje kao što je zabilježila strašnu osudu bogohulnoga kralja. Belšazarova osuda bila je napisana ognjenim riječima: ‘Izvagan si na tezulji i nađen si manjkav’; i ako propustite ispuniti svoje od Boga dane obveze, vaša će osuda biti ista.“ Messages to Young People, 229.

